

Phụ nữ thật sự muốn gì ?

Vua Arthur trẻ tuổi bị phục kích và bị vương quốc láng giềng bắt giữ. Có lẽ là vua nước đó sẽ giết ngài nhưng về trẻ trung đáng yêu của anh đã làm cho vua nước đó cảm động. Ông ta hứa sẽ trả tự do cho Arthur nếu ngài giải được một câu đố cực khó. Thời hạn để Arthur đưa ra câu trả lời là một năm. Nếu sau một năm anh không tìm ra lời giải, Arthur sẽ phải chết. Câu đố là: **Phụ nữ thật sự muốn gì ?**

Câu đố này có lẽ đến nhà thông thái nhất thế gian này cũng phải bó tay. Với Arthur câu đố này quả là một thử thách quá lớn. Nhưng dù sao vẫn còn hơn là cái chết. Arthur đành chấp nhận mạo hiểm.

Khi trở về vương quốc của mình, ngài hỏi tất cả mọi người từ các công chúa, các cô gái mại dâm, các vị cha xứ đến cả các quan toà nhưng không ai có thể đưa ra một câu trả lời hoàn hảo. Điều mọi người khuyên vua là đến hỏi bà phù thủy già bởi vì chỉ có bà mới giải được câu đố hóc búa đó nhưng cái giá phải trả sẽ rất đắt.

Những ngày cuối năm đã tới gần. Arthur không còn cách nào khác là đến xin ý kiến của mẹ phù thủy. Bà ta đồng ý sẽ đưa câu trả lời nhưng với một điều kiện. Đó là bà ta muốn lấy Garwain hiệp sỹ dũng cảm nhất hội bàn tròn, bạn thân nhất của vua. Arthur thất kinh. Bà ta vừa xấu vừa bẩn thỉu. Ngài chưa từng bao giờ thấy một ai đáng tởm như mẹ ta. Không ngài sẽ không để bạn thân của mình phải chịu thiệt thòi đến như vậy.

Nhưng khi biết chuyện, Garwain đã nói với Arthur rằng sự hi sinh đó của chàng làm sao có thể so sánh được với sự sống của vua và sự tồn tại của hội bàn tròn. Và chàng hiệp sỹ quyết định hy sinh. Cuộc hôn nhân được chấp thuận và vua Arthur cũng nhận được câu trả lời.

Điều phụ nữ thật sự muốn đó là có thể tự quyết định lấy cuộc sống của mình. Ngay lập tức ai cũng nhận ra rằng mẹ ta vừa thoát ra một chân lý. Vua Arthur đưa ra câu trả lời và vua nước láng giềng rất hài lòng với lời giải đó và tha cho Arthur khỏi chết. Còn về đám cưới của mẹ phù thủy và chàng hiệp sỹ, tưởng chừng như không có gì có thể khiến Arthur hối hận và đau khổ hơn.

Tuy nhiên chàng hiệp sỹ của chúng ta cư xử hết sức chừng mực và lịch sự. Mẹ phù thủy thì trái lại làm nháo nhào mọi thứ lên. Thỉnh thoảng mẹ lại lấy cái tay bẩn thỉu của mẹ nhón cái này một chút, bốc cái kia một tý. Thật chẳng ra làm sao cả. Mọi người thì hết sức khó chịu.

Đêm tân hôn, Garwain thu hết can đảm bước vào phòng hoa chúc. Nhưng, gì thế này? Trên giường không phải là mẹ phù thủy già nua xấu xí mà là một cô gái vô cùng xinh đẹp đợi chàng tự bao giờ. Nhận thấy sự ngạc nhiên trên nét mặt chàng hiệp sỹ cô gái từ tốn giải thích là vì chàng rất tốt với cô lúc cô là phù thủy nên để thưởng cho chàng hiệp sỹ cô sẽ trở thành một người xinh đẹp để mến đối với chàng trong một nửa thời gian của ngày. Vấn đề là chàng phải lựa chọn hình ảnh của nàng vào ban ngày hay ban đêm.

Chao ôi sao mà khó thế? Garwain bắt đầu cân nhắc: Ban ngày nếu nàng là một cô gái xinh đẹp thì ta có thể tự hào cùng nàng đi khắp nơi, nhưng ban đêm làm sao mà chịu cho nổi? Ngược lại, nếu ta đâu cần sỹ diện với bạn bè, cứ để nàng ta xấu xí trước mặt mọi người ban ngày, còn khi màn đêm buông xuống ta sẽ được tận hưởng những giây phút chồng vợ với thiên thần này ?

Theo bạn thì Garwain phải trả lời sao? Đừng nhìn xuống dưới trước khi bạn tìm ra câu trả lời cho riêng mình .

Garwain đã bảo nàng hãy **Tự quyết định số phận của mình**. Tất nhiên câu trả lời này đã làm cho mục phù thủy đội lốt cô nàng xinh đẹp kia hài lòng và nàng ta nói rằng nàng ta sẽ hóa thân thành một cô nương xinh đẹp suốt đời. Đó là phần thưởng cho người biết tôn trọng ý kiến của phụ nữ.

Vậy bài học rút ra từ câu chuyện này là gì?

Vợ bạn đẹp hay xấu điều đó không quan trọng, từ sâu bên trong cô ta vẫn là một mục phù thủy .....

